

han angreb Udbalgets Forslag; thi jeg troer, at den Sætning maa komme til Anvendelse i dette Tilfælde paa hans Udtalelser, at den, der beviser for Meget, beviser Intet. Det ærede Medlem vilde saaledes bevise, at Alt, hvad der var udgaaet fra den militaire Højskole, var et non plus ultra, og at det, der ikke havde været der, var i den væsentligste Grad intetbetydende. Den Naade, hvorpaa han omtalte den praktiske Dydighed, troer jeg noksom berettiger mig til at udtale det, som jeg her har sagt. Det er vel saa, at den praktiske Dydighed alene ofte langt fra udretter det, som den kunde udrette forenet med den nødvendige Theori. Vi glemme imidlertid ikke, at den Mand, der befalede i Standsen Nr. 2 under Krigen, vilde vistnok ikke kunne have tilfredsstillt nogensomhelst Udgangsprøve til den militaire Højskole; men desuagtet har han vist, at den praktiske Tjeneste kan udrette saadanne Resultater, at Folket bøjede sig derfor, og vi have endogsaa ved en særregen Beslutning givet dette vor Aerkjendelse. Deri ligger netop Faren ved den bestaaende Indretning, at man, ved at ville tillægge Alt, hvad der udgaaer fra den militaire Højskole, en saa eksklusiv Betydning, i den Grad gjør Adskillelse imellem Officerernes Uddannelse, mellem dem, der høre til de specielle Baaben, og dem, der høre til de andre Baaben. Det er jo antydning af flere ærede Talere og ogsaa anerkjendt, — hvad jeg har hørt med stor Fornøjelse — af det ærede Medlem her i Salen, som er Chef for Skolen, og hvis Udtalelser jeg i det Hele fandt overordentlig moderate og værdige for den Stilling, han indtager. — Angaaende Forslaget om Elevskolens Midlertidighed, har det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) sagt, at derved anerkjende vi det samme Princip, som han har foreslaaet, nemlig, at Skolen egentlig saa at sige strax skulde neblægges. Det er ikke Tilfældet. Vi kunne meget vel anerkjende, at Noget er nødvendig midlertidig og ikke nødvendig vedblivende. En Anme er nødvendig midlertidig, saalænge BARNET er spædt, men ikke naar BARNET bliver noget ældre; saaledes kan ogsaa den militaire Elevskole være nødvendig midlertidig, saalænge vi ikke have det Reservebefalingsmandsstab, vi haabe at faae ved denne Hærorbning; men naar vi

have det, og de Principer, vi her neblægge for Uddannelsen af Reservebefalingsmandsstabet, virkelig vise sig at føre til det Resultat, vi haabe, behøve vi ikke Anmen længere, thi da kan BARNET selv tage anden Mad til sig. Jeg har derfor tiltraadt Forslaget om Skolens Midlertidighed. Det har ganske vist det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Fallefen) Ret i, at det siger ikke Meget i en Lov, at der staaer „indtil videre“, thi hele Loven gælder kun indtil videre; men det er dog en Antydning af, hvilket Maal vi ønske, at der skal stræbes hen til i den nærmeste Fremtid, hvilket vi ogsaa have hørt af den høitærede Krigsminister, at det er hans Haab, at det skal kunne naaes. Det Hovedsagelige, her ligger for, er Afsnittet om Forandringer i Officeersskolen. Jeg vil bede de Herrer lægge meget nøie Mærke til, hvilken betydelig Forandring til det Bedre der er foregaaet med dette Forslag i Sammenligning med, hvad der er foreslaaet af Regjeringen. Det vil jo blive et Spørgsmaal, hvis Betydning vil afhænge af, hvorledes det i det Hele gennemføres, om, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Steen) ganske rigtig sagde, det Demokratiske, der ligger til Grund for dette Forslag, faaer den Betydning, vi haabe, men Loven, i alt Fald dens Bogstav — og jeg kan sige, at det ogsaa er Lovens Mand, — er indrettet saaledes, at den søger at frembrage de Elementer omkring i Befolkningen, som have aandelige og legemlige Evner til, og Lyft til at blive Befalingsmænd i Armeen, og de vilde efter denne Plan, som her foreligger, kunne frembrages, uden at det koster deres fattige Forældre en eneste Skilling. Der er ellers ikke en eneste Stilling i Samfundet, hvori de paa denne Naade ville være istand til at komme, som netop i denne, og dette er af stor Betydning, naar vi skulle vente at kunne faae de fornødne Reservebefalingsmænd, og for at det maa ske herigennem kan blive muligt at afforte og indfrænge Antallet af det faste Befalingsmandsstab og komme til engang i Livets Løb at gennemføre den Tanke, som har varme Talsmænd her i Salen, og som ganske vist ogsaa her ved denne Lov vil blive forberedt, nemlig Tanken om en almindelig Folkevæbning. Jeg